

102. БЛАЖЕНА ВЕЧНОСТ

1. { Ве - ра је по - кој жи - ћу мом, О -
Ах, дај ми по - сто - ја - но - сти, Да

на ме к' не - бу во - ди Твом, Го -
ту у - те - ху при смр - ти За

спо - де, ког' ве - ру - јем! } Дај
ду - шу, не из - гу - бим! }

ми у ср - цу о - се - тит' Шта

је спа - сен, ис - куп - љен бит'!

2. Роду си верујућем Ти Добио право к' вечности,
Са Твојом смрћу, Спасе! Сад нисам више само пра',
Нит' друге смрти грабеж ја; Јер Ти си умр'о за ме.
Искупљеник сам сада Твој, Смрт је тог' тела добит мој.
3. Бог буди хваљен! Хришћан' сам, И Бож'ја милост, истина
Залуд ми није дата. Реч Му к' светости помоћ да,
Благодат срце обнавља И даје моћ живота.
Осећам, да снага Духа У мен' ствара нов' човека.
4. Нек Ти је, Оче, част, слава! Јер ме моћ учи Твог' слова
Надању, вери, љуб'ви! Зашт' не би, што нам овде сад
Блаженства сласти даје рад'. Љубили и схватили?
Дај ми, у срцу осетит' Шта је спасен, искупљен бит'!